

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/324/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8207206172
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8207206172.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v právnej veci žalobcu SPRAVBYT, s.r.o., so sídlom Hurbanova 18, Bardejov, IČO: 31 683 061, právne zastúpený JUDr. Jozef Sotoláš, PhD., Advokátska kancelária, so sídlom Južná trieda 1, Košice, proti žalovaným 1./ I. Z., nar. XX.XX.XXXX, X./ G. Z., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom K. blok H/3, XXX XX G., obaja právne zastúpení JUDr. Jozefom Stašákom, advokátom so sídlom Andraščíkova 3, 085 01 Bardejov, 3./ BARDBYT spol. s.r.o., so sídlom Moyzesova 7, 085 01 Bardejov, IČO: 36 476 633, o zaplatenie 1.794,16 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 4C 41/2008-181 zo dňa 11. marca 2015 a proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 4C 41/2008-191 zo dňa 01. júna 2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku, ktorým súd žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 3./ rade zamietol.

V prevyšujúcej časti rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom z r u š u j e a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanému v 3. rade náhradu trov konania nepriznal. Ďalej určil, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným v 1. a 2. rade trovy právneho zastúpenia vo výške 886,54 € na účet ich právneho zástupcu JUDr. Jozef Stašák, advokát, Andraščíkova 3, 085 01 Bardejov, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Dopĺňacím rozsudkom určil, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným v 1. a 2. rade náhradu iných trov vo výške 107,55 € na účet ich právneho zástupcu JUDr. Jozef Stašák, advokát, Andraščíkova 3, 085 01 Bardejov, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 8 odsek 2, § 8a odsek 2 a 3, § 14 odsek 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov; § 100 odsek 1, § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“); § 142 odsek 1, § 151 odsek 1, § 166 odsek 1 až 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca ako správca uzavrel s vlastníkmi bytov H/3 dňa 30.10.1995 zmluvu o výkone správy a dňa 21.12.1999 so žalovaným v 1./ rade zmluvu o poskytovaní služieb. Na základe pozvánky zo dňa 09.12.2005 bola na deň 21.12.2005 o 18.00 hod. zvolaná schôdza vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome H/3, Partizánska 25 a 26. Svojim podpisom na prezenčnej listine vyslovili súhlas s výpoveďou žalobcovi ako správcovi 15 vlastníci. Výpoveď vrátane prezenčných listín bola žalobcovi doručená dňa 22.12.2005. Z výpovede vyplýva, že výpovedná lehota začala

plynúť 01.01.2006 a končila dňa 30.06.2006, pričom od 01.07.2006 mali vlastníci nového správcu - žalovaného v 3./ rade, ktorý s vlastníckmi bytov H/3 uzavrel dňa 22.03.2006 zmluvu o výkone správy. Súd prvej inštancie prerušil predmetné konanie z dôvodu, že vo veci 4C 4/2007 sa riešila otázka, ktorá mala pre rozhodnutie vo veci zásadný význam. Tunajší súd sa vysporiadal s otázkou zvolania, priebehu a výsledkov hlasovania schôdze vlastníkov bytov a vyslovil, že napádať hlasovanie alebo uznášaniaschopnosť schôdze patrí výlučne vlastníckvi bytu alebo nebytového priestoru. Súd prvej inštancie nemal dôvod na odklonenie sa od vysloveného právneho názoru vo veci 4C 4/2007. Vzhľadom na to, že žalobca si v danej veci voči žalovaným v 1./ a 2./ rade uplatňuje nárok na zapltenie sumy 1.794,16 Eur s príslušenstvom z titulu poskytnutých služieb na základe zmluvy o poskytovaní služieb z 21.12.1999, a to za obdobie od decembra 2006 do augusta 2007, keď už nebol správcom bytového domu H/3, pretože tomu bola daná dňa 21.12.2005 výpoveď, ktorej lehota začala plynúť 01.01.2006 a uplynula dňa 30.06.2006, pričom novým správcom od 01.07.2006 bol žalovaný v 3./ rade na základe zmluvy z 22.03.2006, ktorému žalovaní v 1./ a 2./ rade odvádzali platby, súd prvej inštancie žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ ide o nárok žalobcu voči žalovanému v 3./ rade, súd prvej inštancie bez toho aby sa ďalej zaoberal právnym vzťahom žalobcu a žalovaného v 3./ rade poukazuje na to, že žalovaný v 3./ rade vzniesol námietku premlčania. Nakoľko žalovaný v 3./ rade vzniesol námietku premlčania (keďže žalobca si uplatňuje nárok na zapltenie sumy za obdobie decembre 2006 až august 2007), súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca si voči žalovanému v 3./ rade uplatnil svoj nárok po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej premlčacej doby. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 odsek 1 a § 151 odsek 1 O.s.p.. Doplnčacím rozsudkom súd prvej inštancie žalovaným v 1./ a 2./ rade priznal náhradu iných trov - zaplteného súdneho poplatku za odpor.

4. Proti rozsudku ako aj doplnčaciemu rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a prejednanie, resp. rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovuje. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 205 odsek 2 O.s.p.. Žalobca uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia používa všeobecné formulácie bez obsahu a prepojenia, v danom prípade ide len o jednoduché konštatovania preberajúce texty z doterajšej rozhodovacej činnosti iných senátov okresného súdu. Takéto rozhodnutie súdu je svojvoľné a nepreskúmateľné. Vôbec pritom nereagoval a nevyporiadal sa so žalobcovou argumentáciou a dôvodmi pre ktoré má žalobca jednoznačne za to, že je správcom predmetného obytného bloku. Porušením povinnosti odôvodniť svoje rozhodnutie súd prvej inštancie porušil základné právo účastníka konania na spravodlivý proces. S argumentmi, ktoré žalobca uvádzal počas konania od roku 2008 sa súd nevyporiadal a v tomto zmysle je celé rozhodnutie nepreskúmateľné. Žalobca má za to, že súd nemôže v odôvodnení poukazovať na dôkazy, ktoré neoboznámil a ani na tie časti, ktoré neboli aspoň prečítané. Napriek požiadavke zabezpečiť iné spisy súd túto požiadavku nerešpektoval. Preto žalobca konštatuje, že mu súd odňal právo konať a brániť sa. Žalobca má ďalej za to, že medzi ním a žalovaným v 3./ rade ide nepochybne o obchodno-právny vzťah medzi dvoma obchodnými spoločnosťami, čoho dôsledkom je posúdenie právneho vzťahu podľa noriem obchodného práva. Nie je možné odmietnuť aplikáciu Obchodného zákonníka pri vzniku bezdôvodného obohatenia. Premlčacie lehoty pre vydanie bezdôvodného obohatenia sa spravujú ustanovením § 397 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je premlčacia lehota 4 ročná. Pokiaľ ide o námietku premlčania, v zmysle Obchodného zákonníka začína premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia plynúť odo dňa, kedy sa mohlo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatniť na súde. Skutočnosť, ktorá zakladá vznik bezdôvodného obohatenia, je podľa názoru žalobcu deň právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bardejov pod sp. zn. 4C 4/2007, nakoľko až rozhodnutím súdu sa určilo, kto sa vlastne bezdôvodne obohatil. Podľa názoru žalobcu je možné domáhať sa nárokov v prípade konkurencie zodpovednosti aj od samotných vlastníkov obytného bloku H/3 v Bardejove. Všetky tieto nároky sú uplatňované včas a v zákonných lehotách, ani v jednom prípade nedošlo k premlčaniu. Žalobca tiež poukázal na inštitút dobrých mravov. Žalovaný v 3./ rade účelovo a úmyselne porušoval opakovane platnú právnu úpravu a pritom ešte prijímal od časti vlastníkov plnenia za služby a činnosti, ktoré neposkytoval. Žalobca má za to, že uplatnenie premlčania je v rozpore s právom a preto na neho nemožno prihliadať. Podľa názoru žalobcu nedošlo a nemohlo dôjsť k zmene v osobe správcu. V rámci tohto konania muselo byť jednoznačne preukázané, že žalovaný v 3./ rade splnil všetky zákonné podmienky a je novým správcom. Zo zmluvy o výkone správy medzi vlastníckmi bloku H/3 a žalobcom vyplýva, že vlastníci uplatňujú a vykonávajú svoje právo účasti na správe domu tým, že sa osobne zúčastňujú na schôdzach vlastníkov bytov, ktoré zvoláva správca z podnetu najmenej 50% vlastníkov bytov alebo z vlastného podnetu, najmenej však 1x ročne. O schôdzi však žalobcu nikto neinformoval. To spôsobuje zásadný rozpor so zmluvne dohodnutými podmienkami a znamená to neplatnosť úkonov. Žalobca ďalej spochybnil zápisnice z predmetnej schôdze vlastníkov bytov.

5. K odvolaniu podali vyjadrenie žalovaní. Odvolaciemu súdu navrhli, aby odvolanie odmietol alebo aby odvolanie zamietol a rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil a priznal žalovaným náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaní majú za to, že odvolanie žalobcu nemá náležitosti požadované O.s.p., čo je dôvodom na jeho odmietnutie. Žalobca neunesol dôkazné bremeno. V odvolaní sa zaoberá množstvom skutočností, ktoré sú pre konanie nepodstatné. Žalobca žaluje žalovaných v 1./ a 2./ rade z dôvodu nezaplatenia zálohových platieb za mesiace decembre 2006 až august 2007, pričom všetky platby títo žalovaní zaplatili na účty bytového domu zriadené správcom - žalovaným v 3./ rade. Na riešenie tohto sporu sa použije zákon č. 182/1993 Z.z.. Podľa ustanovenia § 8 odsek 1, činnosť správcu môže byť vykonávaná iba podľa zákona č. 182/1993 Z.z.. Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 a 2, ak tento zákon neustanovuje inak, právne vzťahy sa spravujú Občianskym zákonníkom. Aj na premlčanie sa použijú ustanovenia OZ. Žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný. Dňom 30.06.2006 skončilo jeho oprávnenie konať za vlastníkov bytov. Po tomto dátume konal iba sám za seba. Žalobca konal úmyselne protiprávne, keď vedel o výpovedi zmluvy o výkone správy, vedel o skončení výkonu správy a napriek tomu konal ako by bol správca. Žalobca nie je oprávnený akýmkoľvek spôsobom spochybňovať a napádať schôdzu vlastníkov bytov. Takéto právo patrí iba vlastníkom bytov. Žiaden z vlastníkov bytov právo podať žalobu na súd nevyužil, a toto právo zaniklo. Žalobca ani nepodal žalobu o určenie neplatnosti výpovede zo zmluvy o výkone správy a žalobu o určenie, kto je správcom bytového domu vzal späť. Od roku 2006 bol žalobca informovaný o tom, že vlastníci bytov uhrádzajú všetky platby spojené s užívaním bytu na účet bytového domu zriadeného správcom - žalovaným v 3./ rade. V roku 2006 sa žalobca dozvedel, kde sú peniaze vlastníkov bytov, od vtedy začala plynúť premlčacia lehota.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na úplné potvrdenie a ani na zmenu napadnutého rozsudku.

7. Podľa ustanovenia § 157 odsek 2 O.s.p. (účinného do 30.06.2016), v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8. Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces je aj právo účastníka v konaní na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktorý jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatňovanými nárokmi a obranou proti takémuto uplatneniu. (Pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 219/2003, I. ÚS 115/2003)

9. Náležite nezdôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu je porušením práva účastníka na spravodlivý súdny proces z dôvodu, že rozhodnutie nie je preskúmateľné v odvolacom konaní a súd sa náležite nevysporiadal s uplatnenými skutkovými dôvodmi, ako aj tvrdenými skutočnosťami účastníkov, ktoré náležite právne neposúdil a nevyhodnotil. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nespĺňa náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p..

10. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca žalovaným v 1./ a 2./ rade poskytoval v období december 2006 až august 2007 služby na základe zmluvy o poskytovaní služieb z 21.12.1999. Ďalej tiež konštatoval, že žalobca už v tomto období nebol správcom bytového domu H/3, pretože mu bola daná dňa 21.12.2005 výpoveď, ktorej lehota uplynula dňa 30.06.2006.

11. Súd prvej inštancie žalobu zamietol na základe zistenia, že medzi žalobcom a žalovanými v 1./ a 2./ rade v čase kedy žalobca poskytoval služby žalovaným v 1./ a 2./ rade neexistoval zmluvný vzťah.

12. Napriek tomu, že prvoinštančný súd konštatoval, že zo strany žalobcu boli žalovaným v 1./ a v 2./ rade poskytované služby (hoci už nebol správcom bytového domu H/3), nijako sa nevysporiadal s tým, prečo nepriznal žalobcovi nárok voči žalovaným v 1./ a 2./ rade z titulu bezdôvodného obohatenia. V

prípade, ak by napriek tomu žalobu zamietol, mal uviesť dôvod, pre ktorý sa žalovaní v 1./ a 2./ rade na úkor žalobcu bezdôvodne neobohatili. Dané skutočnosti však z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplývajú.

13. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 odsek 1 Ústavy SR a práva podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd pritom nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Pozri III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06)

14. Aj Európsky súd pre ľudské práva formuloval viaceré zásady odôvodnenia rozsudkov, z ktorých vyplýva, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sú založené, rozsah tejto povinnosti sa však môže meniť s ohľadom na povahu rozhodnutí a musí byť posudzovaný podľa okolností každého prípadu (H. c. Belgicko z 30. novembra 1987, Ruiz Torija a Hiro Blani c. Španielsko). Odôvodnenie pritom musí vyhovovať najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti, ktorá má svoje opodstatnenie nielen z hľadiska možného použitia opravného prostriedku, ale ako bolo uvedené súvisí aj s postupom súdu z hľadiska práva na spravodlivé súdne konanie. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 26. marca 2014 sp. zn. 4Cdo/175/2013)

15. Z týchto dôvodov odvolací súd v zmysle ustanovenia § 389 odsek 1 písm. b/ C.s.p. v prevyšujúcej časti napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže súd prvej inštancie vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými vydal nepreskúmateľné rozhodnutie.

16. Podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Podľa ustanovenia § 454 OZ, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

18. Predpokladom vzniku zodpovednosti z bezdôvodného obohatenia v prípade ustanovenia § 454 OZ je na jednej strane existencia právnej povinnosti (zákonnej alebo zmluvnej) na plnenie u toho, za koho sa plnilo, a na druhej strane neexistencia takejto povinnosti u toho, kto v skutočnosti plnil. Dôležité však je, že za obohateného treba považovať toho, za koho sa plnilo, nie toho, komu sa plnenie poskytlo. (Pozri Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 210/2005)

19. Bezdôvodné obohatenie v takom prípade nespočíva vo zväčšení majetku povinného subjektu, ale v tom, že sa jeho majetkový stav nezmenší v dôsledku toho, že jeho dlh bol splnený treťou osobou. Tento dôsledok nastáva k okamihu, kedy veriteľ plnenie prijme. Existencia právnej povinnosti, ktorá môže vyplývať zo zákona, zo zmluvy či inej právnej skutočnosti, je preto nevyhnutným predpokladom nároku podľa ustanovenia § 454 OZ, nakoľko bez nej by takto definovaný prospech povinnej osobe nevznikol. Právna povinnosť musí existovať k okamihu, kedy je subjektom, ktorý za iného plní, plnenie poskytnuté. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30 Cdo 1213/2007)

20. Oproti ostatným skutkovým podstatám zodpovednosti z bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 451 odsek 2 OZ má v prípade skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 454 OZ právo požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia ten, kto plnil za iného, od toho, za koho plnil, a nie od toho, komu plnil. Konkurencia so zodpovednosťou podľa § 451 odsek 2 OZ by prichádzala do úvahy len tam, kde ten, kto plnil, sa domnieval, že plnil svoj vlastný dlh. V takom prípade by mal nárok aj proti tomu, komu plnil, aj proti tomu, za koho plnil, pričom plnenie by mohol obdržať len raz. (Pozri R 1/79)

21. Žalobca teda mohol žalovať oboch, teda žalovaných v 1./ a 2./ rade v zmysle ustanovenia § 451 odsek 2 OZ ako aj žalovaného v 3./ rade v zmysle ustanovenia § 454 OZ za stavu prípustnej konkurencie, t.j. za stavu, kedy by sa žalobca oprávnenne domnieval, že plní svoj vlastný dlh.

22. Odvolací súd má však značné pochybnosti o tom, či sa žalobca mohol oprávnenne nazdávať, že plní svoju zmluvnú povinnosť. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že vlastníci bytov H/3 (medzi nimi aj žalovaní v 1./ a 2./ rade) dali žalobcovi výpoveď, ako aj to, že uzatvorili zmluvu s novým správcom (žalovaným v 3./ rade). Tieto skutočnosti boli žalobcovi známe. Žalobca sa preto nemohol oprávnenne domnievať, že bez pochyb plní svoj vlastný dlh na základe zmluvy o výkone správy.

23. Úvaha vyjadrená v R 1/79 vylučuje dvojité plnenie. Za tohto stavu, kedy konkurencia zodpovedností z bezdôvodného obohatenia je vylúčená, a za stavu kedy žalovaní v 1./ a 2./ rade už plnili (peňažné plnenie) novému správcovi (žalovanému v 3./ rade), záväzok plniť prešiel na nového správcu (na žalovaného v 3./ rade).

24. V prípade bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v 3./ rade, by síce nedošlo k zväčšeniu majetku žalovaného v 3./ rade ako povinného subjektu, ale k tomu, že by sa jeho majetkový stav nezmenšil v dôsledku toho, že jeho dlh (zmluvná povinnosť) bol splnený žalobcom.

25. Kto plnil za záväzok iného, má právo požadovať neoprávnený majetkový prospech iba od toho, za koho plnil a nie od toho, komu plnil. (Pozri R 1/79)

26. Treba prisvedčiť žalobcovi, že ak by vznikol právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 3./ rade, bolo by potrebné tento právny vzťah hodnotiť v zmysle ustanovenia § 261 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník ako vzťah obchodnoprávny.

27. Z obsahu spisu je zrejmé, čo vo svojom rozhodnutí konštatoval aj súd prvej inštancie, že žalovaný v 3./ rade vzniesol voči uplatnenému nároku námietku premlčania.

28. Judikatúra súdov v otázke aplikácie obchodného zákonníka na premlčanie bezdôvodného obohatenia je rôzna. Z Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. februára 2004 sp. zn. 4 Obo 57/2003 vyplýva, cit: „Keďže Obchodný zákonník premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, získaného formou plnenia z neplatnej zmluvy upravuje, nie je možné vzhľadom na § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka na premlčanie tohto práva ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka použiť. Platí to pre stanovenie začiatku plynutia premlčacej doby, i pre určenie jej dĺžky.“

29. Pokiaľ by sme aj analogicky pripustili aplikáciu vyššie citovaného rozsudku a keďže by sa v prípade existencie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 3./ rade jednalo o obchodnoprávny vzťah, premlčacia doba by bola štvorročná.

30. Posledným nárokom žalobcu uplatneného v žalobe, rovnako ako aj v zmene žaloby je nárok na zaplatenie 1.794,16 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 203,18 Eur od 01.09.2007 do zaplatenia. Vo vzťahu k tomuto z časového hľadiska najneskôr uplatneného nároku uplynula štvorročná premlčacia lehota 01.09.2011.

31. Keďže návrh na pristúpenie žalovaného v 3./ rade ako ďalšieho účastníka konania na strane žalovaných bol podaný v priebehu konania, až po uplynutí lehoty, v ktorej sa nárok na zaplatenie žalovaných súd premlčal, súd prvej inštancie postupoval správne ak žalobu voči žalovanému v 3./ rade zamietol.

32. Na správnosti tohto záveru nič nemení ani prípadné nesprávne právne posúdenie plynutia premlčacej lehoty súdom prvej inštancie.

33. So zreteľom na uvedené odvolací súd v zmysle § 387 odsek 1 a 2 C.s.p. napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 3./ rade zamietol ako vecne správny potvrdil.

34. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať naznačeným smerom prihladnuc na zásady pri aplikácii ustanovenia § 454 OZ. Z dôvodu, že odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v merite veci, je potrebné nanovo rozhodnúť aj o trovách prvoinštančného konania v zmysle ustanovenia § 393 odsek 3 C.s.p.

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).